

ŠOTOR IZ VETROV

Jože Udovič

Šotor iz vetrov,
pregibljejo
se modri zastori,
Praznik —
jaz pa brez rože
na prsih.

Vrvenje, glasovi,
govorica oči.
Sprevod oblakov,
pesem svetlobe,
pozdravljajoči
gibi vej.

Glasniki
od vseh strani življenja,
od daljnih,
neraziskanih meja.

Truden od poti
in slovesa
grem začuden mimo,
nepoznan,
nihče me ne povabi
v sredo svoje pesmi.

Ta praznik ni zamē,
poslan sem v druge kraje,
na prsih nosim
sporočilo v pismu,
ki ga mora
odpreti smrt.